

я помести нито на единъ футъ въ хыляда години врѣме; а пжкъ подъ всемогуща-та дѣсница на Творца не са минува нито една минута, въ коя-то наша-та земя да не прехвърква вече отъ хыляда мили. Но тя е само единъ атомъ, най-незначителенъ прашецъ между Неговы-тѣ бжчетъ мірове. По Негово мановеніе, всяка планета, и спжтникъ, и комета, и само-то слънце, хвъркжтъ по назначены-тѣ тѣмъ пжгища. Негова-та дѣсница води милионы-тѣ като вихрушка движуцы слънца, и около Негова прѣ-столъ са върти велико-то съзвѣздіе на безчисленны-тѣ вселеннїи.

Искате ли да си съставите понятіе за **всевѣдѣніе-то** Божіе? Напомнете си, че най-высока-та степенъ на знаніе-то, достигнжта отъ всичко-то челоувѣчество, съ всички съвкупны трудове на най-свѣтли-тѣ му умо-ве, дала е възможность на астронома само приблизително да исчисля въз-мущенїя-та на планетны-тѣ мірове и грубо да прѣдсказва завръщаніе-то на нѣкои кометы. Но Богъ е исчислилъ взаимны-тѣ възмущенїя на без-численны-тѣ милионы слънца, и планеты, и кометы, и мірове за всички изминжли и всички грядущы вѣкове, не приблизително, но съ съвършен-на и приближителна точность. Всичка вселенная са намѣрва въ движеніе: система са въздига надъ система, звѣзденъ купъ надъ звѣзденъ купъ, мъгливость надъ мъгливость, всички величествено обыкалять подъ все-вѣдущыя промыслъ на Творца, и Той единъ знае края-тъ и начало-то. Прѣдъ Негова-та слава и сила съ покорность и благоговѣніе, трѣба да са преклоняватъ всички разумны същества, както на земя-та тѣйна небе-то.

Искате ли да си съставите нѣкое понятіе за **прѣмждрость-та** Бо-жїя? Поглѣднете чудно-то устройство на великолѣпно-то семейство отъ планеты и спжтници, кои-то обыкалять около слънце-то. Всякой міръ е былъ претѣгленъ и уравновесенъ, всяка орбита е была примѣрена и прѣ-вита въ своя-та изящна форма. Всичко са измѣнява, освѣнъ законы-тѣ, кои-то сж прѣдписаны отъ премждрость-та на Творца: макаръ тѣ и да до-пускатъ колебаніе на система-та въ извѣстны предѣлы, обаче никога не водять къмъ безпорядкъ и распаденіе. Всичко е съвършено и хармонично. Хар-монїя-та на планеты-тѣ, кои-то обыкалять около слънце-то, отзивава са отъ десѣткы-тѣ милионы движуцы са мірове, кои-то пѣять и свѣтятъ около бѣскавы-тѣ слънца, кои-то царствувать на твърдъ-та небесна.

Гръмадна и величествена е веселенна-та Божїя. Кой, поразенъ отъ нейно-то зрѣлище, нѣма да възкликне за едно съ Еврейскыя царь-поеть: «яко узрю небеса, дѣла персть Твоихъ, луну и звѣзды, яже Ти основальмеси; что есть челоувѣкъ, яко помниши его или сынъ челоувечь, яко посѣщаеши его?» Ако ли ни поразилъ внезапна мысль за нищожество-то на челоувѣка прѣдъ безпрѣдѣлность-та на вселен-ная, то у същїя вѣнчалъ поеть, ный ще си намѣримъ утѣшеніе въ слѣ-дующе-то възклицаніе: «умалилъ еси его малимъ чимъ отъ ан-гелъ, славою и честнїю вѣнчалъ еси его. И поставилъ еси его надъ дѣлы рукою Твоею, вся покорилъ еси подъ нозѣ е-го.» Таквозъ е ученіе-то на слово-то и таквизи сж назиданїя-та на дѣла-та Божїи.

